

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5

Utgit 5 februar.

1912

Reglement

2 febr.

indeholdende forandring i det ved kongelig resolution av 28 juni 1902 fastsatte reglement for margarinfabrikker m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om kontrol med tilvirkning av og handel med margarin og margarinost m. v. av 8 mars 1902 § 6 bestemmes herved den forandring i det ved kongelig resolution av 28 juni 1902 og 12 december 1903 fastsatte reglement for margarinfabrikker m. v., at der i reglementets § 8, efter 2det punktum tilføies følgende:

»Overfor beholdere, som fremstilles av træfinér, kan istedenfor indbrænding anvendes den fremgangsmaate, at den foreskrevne merkning tydelig paaføres i farvetryk«.

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Git paa Kristiania Slot den 2 februar 1912.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder og lov av 9 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobak meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Borgunds herred, Romsdals amt, under 8 september og 12 december 1911 fattede beslutning om politivedtægter, som for dette herreds vedkommende skal træde istedenfor de ved kongelig resolution av 8 juli 1896 stadfæstede politivedtægter:

§ 1. Paa offentlig vei, hvorunder i denne vedtægt er indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei, adkomst, plads, kai, offentlig anlæg eller lignende, maa ikke opløp eller sammenstimlen av folk finde sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller færdselen hemmes.

§ 2. Ingen maa paa offentlig vei eller utover samme skyte med gevær eller lignende, avbrænde fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstande av nogen slags, ei heller kaste sten, sneball eller andet, hvorved skade kan bevirkes eller de, som færdes paa veien, fortrædiges. Ved mineringsarbeide saavel som ved omgang med skytevaaben paa eller i nærheten av offentlig vei eller i nærheten av bebodd hus maa tilbørlig forsigtighet iagttages.

§ 3. Uvoren kjørsel eller riden paa offentlig vei maa ikke finde sted. Medhavende løs hest maa føres paa saadan maate, at andre veifarende sikres mot ulemper.

Paa slædeføre er de kjørende pligtige til at anbringe bjelde eller klokke paa sine hester. Herfra undtages almindelig gaardskjøring og kjørsel i likfølge.

Ingen maa overlate forspændt hest eller kjøretøi til nogen, som er beruset eller av andre grunde antages ikke at være i stand til at styre hest.

§ 4. Paa veier, hvor det vil være til hinder eller ulempe for færdselen, kan politiet forby, at der akes paa kjelke, gaaes paa skøiter eller ski, gjøres eller benyttes sklier, drives lek eller spil.

§ 5. Det er forbudt at benytte hovedveien som holdeplads for hester og kjøretøier under begravelser eller ved lignende anledninger.

§ 6. Naar hunder viser sig sinte eller har den vane at forulempe mennesker eller husdyr ved at gjø ad dem eller fare imot dem, skal eieren eller besidderen efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv. Det samme gjælder de hunder, som

politiet av hensyn til deres størrelse eller race finder at kunne 2 febr.
være farlige. Ingen maa hidse hunder paa nogen eller undlate
at holde sin hund tilbake, naar den anfalter nogen. Det er
likeledes forbudt at tirre hunder eller hidse dem sammen paa
offentlig vei. Tisper maa i løpetiden holdes inde. Herreløse
hunder kan av politiet opbringes, hvorefter eieren varsles
gjennem lokalt blad. Saafremt ingen eier melder sig inden
8 dage derefter, kan hunden sælges eller dræpes. I sidste til-
fælde bæres omkostningene av herredskassen.

§ 7. Enhver, der ernærer sig ved bevertning med spise-
eller drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at
der i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som strider
mot orden eller sømmelighet.

§ 8. Ingen maa paa offentlige bevertningssteder gjøre
sig skyldig i voldsom eller støiende adfærd, hvorved andre
gjester, verten, dennes familie eller tjenere fortrædiges eller
andre av husets beboere eller omboende forstyrres, ei heller i
andre maater vise en uanstændig eller forargelig opførsel.

§ 9. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal
holdes lukket fra kl. 10 aften før søn- og helligdage og til
kl. 5 eftermiddag paa disse dage og ellers fra kl. 12 aften til
kl. 6 morgen. I denne tid maa ingen bevertning finde sted
og ingen gjester indlates eller opholde sig paa deslike steder.
Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av
reisende i hoteller eller gjestgivergaarder i den nævnte del av
døgnet.

§ 10. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans og
anden lystighet maa ikke finde sted uten forutgaaende anmel-
delse til lensmanden, som kan paalægge vedkommende at foreta
det fornødne til ordenens opretholdelse og at utrede de derved
forbundne utgifter samt paaby dens ophør kl. 10 aften.

§ 11. Det er forbudt at bortta eller flytte eller paa nogen
maate at beskadige eller besudle de til offentlig prydelse eller
nytte bestemte indretninger eller gjenstande, deriblandt vei-
stolper.

Lovlig opslaaede plakater eller bekjendtgjørelser er det
forbudt at nedrive, besudle eller gjøre ulæselige.

§ 12. Det skal være forbudt at sælge tobak i hvilken-
somhelst form til barn under 15 aar, uanset om tobakken an-
givelig er bestemt til barnets egen eller andres bruk, dog kan
barn under 15 aar, som medbringer undertegnet og datert
rekvisisjonsseddel fra en sælgeren bekjendt voksen person og
lydende paa et bestemt kvantum, erholde den saaledes rekvi-
rerte tobak.

2 febr.

Likeledes skal det være forbudt enhver:

- a. at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar;
- b. at overlate barn tobak som gave, laan, bytte eller som vederlag for arbeide eller personlige tjenester.

Barn under 15 aar, der nyder tobak paa offentlig vei, skole, paa offentlig bevertnings- eller forsamlingssted, i offentlig forsamlingslokale eller paa andet offentlig sted, kan av politiets tjenestemænd fratages den tobak, som de for tilfældet har paa sig, samt den tobakspipe eller andet redskap, som de for tilfældet benytter sig av.

§ 13. Overtrædelse av nærværende vedtægter straffes efter loven.

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for rikets kjøpstæder, lov av 22 mai 1875, lov nr. 2 av 19 april 1899, lov nr. 7 av 14 juli 1893, lov nr. 7 av 31 mai 1900 og lov nr. 3 av 16 juli 1907 § 28 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Skiens bystyre under 3 april, 15 august og 29 december 1911 fattede beslutning til nye politivedtægter, som skal træde istedenfor de ved resolutioner av 12 september 1892, 24 september 1898 og 5 juli 1906 stadfæstede politivedtægter, den ved kongelig resolution av 27 juli 1896 stadfæstede beslutning om anvendelse av pigtraad, den ved regjeringens resolution av 30 juni 1906 stadfæstede vedtægt om salg av tobak til barn m. v., de ved kongelig resolution av 6 november 1906 stadfæstede regler for handel med brukte og kasserte gjenstande og den ved kongelig resolution av 17 juni 1909 stadfæstede vedtægt om lukningstid for ut-salgsteder:

1ste kapitel.

Om iagttagelse av orden og velanstændighet paa gaten m. v.

§ 1. Paa offentlig gate (hvorunder i disse vedtægter ogsaa er indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei, brygge, strand eller plads) maa ikke opløp eller sammenstimling av folk finde sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller færdselen hindres eller besværliggjøres.

§ 2. Naar mange mennesker samles paa offentlig gate,

2 febr.

ved indgang til billetsalg, forlystelsessteder eller ved andre anledninger, skal de rette sig efter politiets anvisning til ordens overholdelse.

§ 3. Møtende paa gaten eller fortaag skal vike av til høire.

§ 4. Paa offentlig gate, paa havnen og elven maa man ikke synge eller tale høirøstet, saa den offentlige orden forstyrres eller omboende forulempes. Dog kan politiet tillate sang og musik indtil et visst klokkeslet om aftenen.

Omdeling eller salg paa offentlig gate av aviser, flyveskrifter eller lignende saker kan av politiet forbydes, naar saadant befryktes at ville gi anledning til uorden.

Barn under 15 aar, der paa egen haand streifer om paa gaten om vinteren efter kl. 8 og om sommeren efter kl. 9,30, kan av politiet bringes til sit hjem.

§ 5. Ingen maa uten den kjørendes tilladelse kripe op paa vogner eller andre kjøretøier eller til saadanne fastgjøre haandvogner, kjælker eller lignende.

§ 6. Inden byens grænser maa ingen uten særlig tilladelse av politiet skyte med kanon, gevær, pistol eller lignende skytevaaben, optænde ild paa aapen mark, avbrænde krudt, fyrverkerisaker eller eksploderende gjenstande av noget slags.

Ingen maa paa offentlig gate eller utover samme skyte med bue, pusterør eller andet, hvorved skade kan bevirkes eller de, som færdes paa gaten fortrædiges. Mineringsarbeider skal anmeldes for politiet, der paaser, at tilbørlige forsigtighetsregler derved iagttages.

§ 7. Det er forbudt paa offentlig gate at rende paa kjælke eller ski, gjøre eller benytte sklier eller spille ball, pinde, slaa paa tøndebaand, løpe med drage eller foreta anden lek eller spil. Dog kan politiet tillate saadant paa enkelte steder under iagttagelse av de forsigtighetsregler, som av det foreskrives.

§ 8. Badning i det fri inden byens grænser er forbudt utenfor de av politiet dertil anviste eller tillatte steder.

§ 9. Berusende drikke maa ikke fortæres paa offentlig gate, plads, brygge, pissoir eller i aapen baat, heller ikke paa aapen mark, grund eller i aapent portrum og gaardsrum, der er almindelig befærdet.

§ 10. Ingen maa tilsole fortaag med spytning eller paa anden maate.

§ 11. Barn under 15 aar, som nyder tobak paa gate eller noget offentlig sted kan av politiet fratages den tobak og den tobakspipe eller andet redskap (f. eks. mundstykke), hvorav barnet for tilfældet benytter sig.

§ 12. Salg av tobak til barn under 15 aar er forbudt.

2 febr. Dog kan barn under 15 aar, som medbringer undertegnet og datert rekvisitionsseddel fra en sælgeren bekjendt voksen person og lydende paa bestemt kvantum, erholde den saaledes rekvirerte tobak.

2det kapitel.

Om forbud mot hindringer for færdselen.

§ 13. Uten politiets tilladelse maa ingen, end ikke for kort tid, ta plads paa offentlig gate for at utsælge varer eller drive anden forretning, og naar saadan tilladelse er git, ikke utenfor det anviste sted.

Ved dampskibes anlæg til offentlige brygger og kaier maa uvedkommende ikke trænge sig ombord uten førerens tilladelse.

§ 14. Paa offentlig gate tillates det ikke at stille sig i klynger eller stanse paa saadan maate, at færdselen derved hindres eller besværliggjøres.

Ingen maa paa offentlig fortaag bære, trække eller paa anden maate føre med sig gjenstande, der er til hinder for færdselen, eller som utsætter de forbigaaende for skade eller ulempe, saasom større byrder, kurver, traug, barnevogn, slæde, kjælke, trillebør, dragkjærre eller deslike. Dog kan barnevogn eller barneslæde trækkes paa fortaag, naar det sker saaledes, at færdselen derved besværes saa litet som mulig. To eller flere saadanne barnevogner eller slæder maa ikke trækkes ved siden av hinanden.

Ljaaser, haandsager, økser eller andre saadanne gjenstande, der let kan forvolde skade, maa, naar de ikke er forsynt med forsvarlig dække, kun bæres paa kjørebanen og paa saadan maate, at andre ikke derved utsættes for skade.

Ingen maa føre ladte skytevaaben paa gaten uten under militær kommando.

§ 15. Intet, som kan være til hinder for færdselen, maa hensættes eller henlægges paa fortaag eller andensteds paa offentlig gate. Dog skal, naar ingen anden plads haves, av- og paalæsning av varer kunne ske paa de nævnte steder, naar den foretages med saa liten ulempe for færdselen som mulig, og intet blir liggende i længere tid end høist fornødent. Fraspændte vogner eller slæder saavelsom dragvogner maa ikke uten særlig tilladelse av politiet henstaa paa offentlig gate i længere tid, end der behøves til deres av- og paalæsning.

§ 16. Det er forbudt paa offentlig gate uten politiets tilladelse at foreta noget slags arbeide, hvorved færdselen hemmes eller de forbigaaende utsættes for fare eller ulempe. Tep- per og sengklær maa ikke utbankes eller utluftes eller tøy op- hænges til tørring paa offentlig grund uten paa de steder, som

politiet maatte anvisa til dette bruk. Knusning av kul tillates 2 febr. ikke paa offentlig gate.

§ 17. Vindusmarkiser skal være forsvarlig befæstet og anbragt i en saadan høide, at deres underkant er mindst 2,20 m. over jorden. Trær, hvis grener generer færdselen, skal beskjæres.

§ 18. Politiet kan ved særegne leiligheter helt eller delvis forbyde kjørsel i enkelte gater eller over torvene.

§ 19. Paa offentlig gate maa forspændte vogner og slæder kun holde paa steder, hvor de ikke stanser færdselen, og altid saa langt til siden av kjørebanen som mulig. Paa sten-sat overgang over ubrolagt gate eller vei maa de ikke holde. De maa ikke ta holdeplads uten paa de dertil av politiet anviste steder.

3dje kapitel.

Om foranstaltninger til avvergelse av fare under den offentlige færdsel.

§ 20. Naar der i eller ved offentlig gate skal foretages arbeider, der kan være til hinder for færdselen eller gjøre den usikker, skal skriftlig anmeldelse derom betimelig ske til politiet, som anordner, i hvilken utstrækning og paa hvilken maate strækningen blir at avsperre. Fra mørket falder paa, og indtil det blir lyst om morgenen, skal der være anbragt tændte lygter saavel ved avsperringen som ved opkastede grøfter eller ansamlinger av jord og lignende, der kan hemme færdselen.

Aapnede grøfter skal snarest mulig tilkastet, utfyldes, stampes og jevnes, saalænge til veidækket over samme kommer i den stand, som det hadde før gravningen. Dette godkjendes av stadsingeniøren.

§ 21. Ved opførelse av nye eller nedbrytelse eller hovedreparation av ældre bygninger, som er beliggende ved offentlig gate, skal eieren, førend arbeidet paabegyndes, derom gi skriftlig anmeldelse til politiet, forat dette kan paase, at der træffes de foranstaltninger, der findes nødvendige til forebyggelse av ulemper for de forbigaaende. Eieren er ansvarlig for, at saadanne foranstaltningers vedbliven ikke nødvendiggjøres ved utilbørlig forhaling av arbeidet.

§ 22. Stillaser og løpebroer, som anvendes under bygningsarbeide, skal være av tilstrækkelig styrke samt paa den utvendige side forsynt med forsvarlig brystvern og stillaserne tillike med mindst 42 cm. høie venger.

Løse stiger, der benyttes paa en bygnings utvendige sider, skal være av fornøden styrke.

For overtrædelse av de i denne paragraf indeholdte be-

2 febr. stemmelser, straffes den, som forestaar det paagjældende arbeides udførelse, eller, saafremt han ikke opgives av eieren, denne selv.

§ 23. Naar bygning, mur, plankeverk eller andet saadant hegn findes i saa brøstfældig tilstand, at der er fare for nedstyrtning, kan politiet paalægge eieren inden en av det fastsat frist at træffe de foranstaltninger, der maatte ansees fornødne for at forebygge ulempe eller fare.

§ 24. Ingen maa paa offentlig gate henkaste glas, potteskaar, stener, spiker, banan- og appelsinskal, papir eller andet, der kan medføre fare eller ulempe for færdselen.

De foran huslinjen anbragte stoppekraner skal ikke rage opover fortaagets flate samt derhos være forsynt med kapsel eller lok.

§ 25. Vinder eller andre heiseindretninger, der benyttes utover offentlig gate eller brygge eller dele av havnen, saavel som deres tilbehør skal ha fornøden styrke og maa kun behandles av øvede og paalidelige personer.

§ 26. Naar rensning av takrender, op- eller nedheisning av varer eller andet, oppudsning av hus, istandsættelse av tak eller andre mindre betydelige bygningsarbeider foretages utover eller ut til offentlig gate, skal der til advarsel for de forbiggaaende utsættes avvisere av en saadan beskaffenhet, at de tilstrækkelig tydelig angir, at færdselen sammesteds er forbundet med fare eller ulempe. Avvisere maa ikke anbringes længer frem end nødvendig for vedkommende arbeide.

§ 27. Springer kjeldernedganger og glugger fra bygningslinjen frem mot offentlig gate, skal de førstnævnte være forsvarlig indhegnet og de sidstnævnte forsvarlig overdækket i linje med fortaagets overflate.

§ 28. Anvendelse av pigtraad til opførelse av nye eller reparation av ældre gjærder er forbudt mot offentlig gate eller plads; dog skal det være tillatt at anvende pigtraad ovenpaa gjærde av mindst 2 m.s høide.

§ 29. Politiet er berettiget til at forbyde færdsel paa is paa de inden byen liggende eller tilgrænsende bugter, vand og dammer, naar det ikke anser isen fuldkommen sikker.

4de kapitel.

Om kjøring og ridning.

§ 30. Kjørende, ridende og velocipedryttere er pligtige til at iagttæ behørig forsigtighet, hvilket især gjælder, naar der kjøres og rides omkring gatehjørner eller i gateoverskjæringer. Ut og ind av porter eller andre utkjørsler fra gaarder,

over torv i torvtiden samt paa andre steder, hvor mange mennesker er samlet, maa der kun kjøres eller rides i skridt. 2 febr.

Der maa ingensteds kjøres eller rides hurtigere end i smaat trav. To kjøretøier maa ikke kjøres ved siden av hinanden. Al kapkjørsel eller kapridning paa offentlig gate eller vei er forbudt. Kjørende eller ridende skal i tide varsle personer, der er foran paa deres vei. Ingen maa kjøre eller ride paa fortaag, paa spaservei i offentlig anlæg eller paa gangsti. Den, der under kjørsel paa offentlig gate fører tømme, maa ikke slippe denne av haanden; heller ikke maa han føre tømme gaaende paa fortaaget. Utilbørlig smelding med svøpe eller slaaen efter andre hester er forbudt.

§ 31. Kjørende og ridende skal i regelen holde sig til den side av gate eller vei, som er paa deres høire haand. Naar de møter hinanden, skal de hver især vike av tilhøire.

Tomme vogner viker med fuldt spor for belæssede, om pladsen tillater det. Kjørsel forbi en forankjørende vogn sker til venstre. Staar den kjørende paa kjøretøiet, skal der bare kjøres i skridt.

§ 32. Ingen maa betro forspændt kjøretøi eller hest til nogen, som er beruset, eller som av andre grunde maa antages ikke at være i stand til at styre hest.

§ 33. Ingen maa kjøre eller ride mot eller ind i troppeavdeling, liktog eller anden prosession; men enhver skal vike av veien for samme, og naar passagen er trang, holde stille saalænge, til toget er passert.

Der maa heller ikke kjøres eller rides forbi saadanne tog, medmindre det kan ske uten ulempe for de deri deltagende.

§ 34. Fra de i nærværende kapitel indeholdte regler for kjørsel undtages brandvæsenets øvelser og kjørsel i ildebrandstilfælde. Enhver kjørende, ridende eller gaaende er forpligtet til hurtigst mulig at vike dem pladsen, saasnt der fra dem gives signal.

§ 35. Kjøreredschap med lass skal være forsvarlig læsset, saa at det ikke er utsat for veltning eller for at det paalæssede falder av, eller at der iøvrig ved kjørselen bevirkes skade eller ulempe. Avlæsning av en del av lasten for at komme over enkelt tungt sted, maa kun ske i nødstilfælde og maa da foretages med saa liten ulempe for færdselen som mulig. Intet av det avlæssede maa henligge længer end høist fornødent.

Ingen maa kjøre med flere end to vogner eller andre kjøretøier, der er fastgjort til hinanden.

At læsse tømmer, planker, bord eller andre lignende materialer paa vogn, kjærre eller slæde paa saadan maate, at materialerne kommer til at berøre hesten eller slæpe paa jorden eller indta større bredde end kjøretøiet, er forbudt.

2 febr. § 36. Paa offentlig gate eller i portrum, gaarder eller deslike steder, som har aapen utkjørsel til offentlig gate, maa den kjørende eller ridende ikke forlate sin hest uten at sørge for, at der med samme føres forsvarlig tilsyn, eller at den er forsvarlig bundet paa den av politiet foreskrevne maate.

Utenfor de av politiet anviste holdepladser maa en hest, selv om den er bundet, ikke henstaa paa offentlig gate uten bevogtning lenger end 15 minutter.

§ 37. Sæletoiet maa være fullstændig og saaledes beskaffet, at det ikke kan forutsættes at ville gaa itu.

Paa vinterføre er de kjørende forpligtet til at anbringe bjelder eller klokker paa sine hester, saa at man i tilbørlig avstand kan høre deres komme.

§ 38.

A. Til kjørsel av lass med undtagelse av hoi- og halmlass maa ikke brukes kjørerredskaper, hvis hjul har mindre felgbredde end 7,8 cm.

B. Paa firehjulede lastevogner for 1 eller 2 hester maa forhjulene ha en høide av mindst 65 cm. og bakhjulene mindst 90 cm. Forhjulenes høide kan mindskes til 50 cm. og bakhjulenes til 65 cm. mot, at felgbredden utvides til 10 cm. Sværere lastevogner for 3 eller flere hester maa ha hjul av mindst 1,25 m. høide og 10 cm. felgbredde, dog maa intet lass, hvis vekt overstiger 3 tons, transporteres uten politiets tilladelse.

C. Undtat fra bestemmelsen i A og B er lass av vekt indtil 300 kg. paa tohjulede vogner, og lass av vekt indtil 400 kg. paa firhjulede vogner, hvis forhjul dog ikke maa være under 47 cm. høie.

§ 39. Ethvert kjøretøi, som utleies til personbefordring, maa være i forsvarlig stand og renlig holdt; i motsat fald kan politiet forbyde dets avbenyttelse.

Ethvert saadant kjøretøi, der er tilstaat ret til at benytte holdeplads, skal være forsynt med et av politiet opgit nummer, der anbringes paa høire side fortil. Naar det er mørkt, skal firehjulede vogner til personbefordring paa offentlig gate være forsynt med tændt lygte.

§ 40. Ved velocipedridning i byens gater maa kun rides promenaderidt med forsigtighet, ikke kapridt eller parforceridt. Hver maskine skal være forsynt med klokke, hvorpaa ofte maa ringes, særlig naar gatehjørner passerer.

Paa fortaag, spadservei, i offentlig anlæg eller paa gangsti er velocipedridning forbudt, likesom maskinerne ikke maa ledes paa fortaaget. Rytterne maa ikke ride ved siden av hinanden, men kun enkeltvis og ikke tæt efter hinanden.

Naar velocipeder benyttes, efterat mørket er indtraadt, skal de være forsynt med tændt lygte. Politiet kan bestemme, at

velocipedridning i en eller flere av de mest befærdede gater i 2 febr. det hele eller delvis ikke maa finde sted, samt at maskiner, der benyttes til ridning i byens gater, skal forsynes med et paa politikammeret registrert nummer.

Viser hester sig urolige, naar de møter en velocipedrytter, skal denne stige av maskinen.

§ 41. Motorvogner og motorcykler maa ikke benyttes inden byens grænser uten at tilladelse dertil er erhvervet. Saadan tilladelse meddeles av politiet. Tilladelsen kan ved brud paa vedtægten naarsomhelst tilbakekalles.

§ 42. Et i henhold til § 41 indgit andragende skal indeholde oplysning om

1. Motorsystemet (damp, elektricitet, benzin o. s. v.) samt fra hvilken fabrik vognen er levert.
2. Vognens største bredde og vegt (jfr. § 48). For vogner, som veier mer end 2500 kg., derhos opgave over maksimalbelastning pr. aksel.
3. I hvilket øiemed motorvognen agtes benyttet (egen bruk, passagerbefordring, godsbeffordring o. s. v.),
4. Forsaavidt der agtes oprettet regelmæssig motorvognndrift for beffordring av passagerer eller gods, opgives de gater eller veier, der agtes trafikert, samt den paatænkte rute.

§ 43. Tilladelsen, hvortil kan knytttes nærmere vilkaar, saasom fastsættelse av det antal personer, som til enhver tid skal benyttes til vognens betjening, fastsættelse av gater eller strøk i byen, hvor motorvognen ikke tillates benyttet, og fastsættelse av en mindre maksimalkjørehastighet end i almindelighet bestemt, gives ikke for længere tid end 1 — ett — aar, og er betinget av, at eieren stadig holder vognen i forsvarlig og farefri stand og gjælder kun saalænge, vognen har samme eier.

Der kan i tilladelsen fastsættes en kortere gyldighetsfrist end 1 aar.

§ 44. Forinden tilladelsen gives, skal vognen være prøvet og godkjendt paa saadan maate, som politiet bestemmer. Den kan ogsaa senere naarsomhelst forlanges besigtet. De med besigtigelsen og fornøden kontrol forbundne utgifter utredes av motorvognens eier.

§ 45. Tilladelsen indføres i en dertil bestemt bok, som under driften skal have tilstede for til enhver tid paa forlangende at kunne forevises.

§ 46. Hvis vognen skifter eier, maa ny tilladelse indhentes.

§ 47. Vognens maskineri skal med lethet kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan maate, at passagerer, betjening eller trafikerende paa veien ikke utsættes for fare. Maskindelenes maa være konstruert og funktionere saaledes, at

2 febr. der ikke utslippes noget stof, der kan foraarsake ildebrand eller eksplosion. Apparaterne maa desuten funktionere med mindst mulig støj og lugt, være sig ved utstrømninger av damp, røk eller lignende.

§ 48. Vognens dimensioner og vegt maa i intet tilfælde overskride.

1. Bredde mellem dens mest fremspringende dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende dele 4,70 m.
3. Totalvegt med passagerer, gods og beholdninger 4000 kg.

Politiet har adgang til ved særlige anledninger at gi saadanne lempninger eller skjærpelser til disse bestemmelser, som maatte findes forsvarlige eller nødvendige.

§ 49. Hjulringene paa motorvognene skal bestaa av gummi eller lignende bløtt materiale og skal, naar vognen lastet veier ikke over 2000 kg., være mindst 8 cm. brede, og, naar den veier mer, mindst 10 cm. brede.

§ 50. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan kjøres i skarpe kurver og med lethed kunne vendes og maa, naar den ulastet veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bakover.

§ 51. Enhver motorvogn skal være forsynt med:

1. To av hinanden uavhengig virkende bremseapparater, hvorav hvert enkelt skal ha saadan styrke, at vognen kan stanses med en bremse paa 2 vognlængder, selvom maskinen gaar med fuld kraft.
2. Signalhorn, hvormed tydelig signal kan gives.
3. To lygter, en paa hver side foran, som viser sterkt, hvitt lys forover og til siden, samt en lygte bak, som viser rødt lys bakover.
4. En indretning, som kan forhindre, at uvedkommende kan igangssette vognen i førerens fravær.
5. Nummerskilt fæstet baktill paa vognen med angivelse av vognens registreringsnummer og hjemsted. Tal og bokstaver paa skiltet maa være henholdsvis 12 og 6 cm. høie.
6. Endvidere kan politiet forlange, at vognen skal være forsynt med kontrolapparat til bestemmelse av kjørehastigheten samt stoppegaffel for vogner, der ulastet veier mer end 700 kg. Stoppegaffelen skal kunne utløses og opheftes av vognføreren fra styrepladsen.
7. Tilhængervogn tillates som regel ikke.

§ 52. Ingen maa kjøre en motorvogn, medmindre han har erholdt politimesterens tilladelse til at kjøre vedkommende vogn, og skal han meddeles sertifikat, som forsynes med hans fotografi, hvilket stadig skal medhaves under farten for paa forlangende til enhver tid at kunne forevises.

§ 53. Før end saadant sertifikat utstedes, skal ansøkeren

paa den maate, som politimesteren bestemmer, ha godtgjort, 2 febr. at han har fuldt kjendskap til vognens maskineri, og at han har tilstrækkelig øvelse til hurtig og sikkert at manøvrere vognen.

§ 54. Personer under 21 aar kan ikke erholde førercertifikat.

§ 55. Certifikatet kan av politiet naarsomhelst tilbakekalles.

§ 56. Vognen skal være saaledes konstruert, at føreren ikke hindres i sin utsigt.

Under farten skal føreren iagtta den største forsigtighet og jevnlig varsle med signalhornet, — alt eftersom omstændighetene kræver det.

Signalhorn skal benyttes, naar gatekryds eller skarpe svinger skal passeres samt under større kjørende og gaaende trafik.

Naar kjørende, ridende eller husdyr av nogen art møtes eller skal passeres, skal føreren i tide signalisere. Viser dyrene tegn til skræk, eller hvis de møtende derom gjør tegn, varsler med rop eller lignende, skal farten sagtnes, og, om fornødiges, vognen og efter omstændighetene ogsaa maskinen helt stanse, indtil vedkommende er kommet paa betryggende avstand.

Likeledes maa, naar veien er opbløtt eller sølet, kjøres saa forsigtig, at andre veifarende ikke tilskvættes under vognens forbikjøring. For møtende brandvogner stanses altid.

§ 57. Den største tillatte kjørehastighet skal i almindelighet være:

- a. for vogner, som lastet veier indtil 2000 kg., 15 km. i timen,
- b. for vogner, som lastet veier fra 2000—4000 kg., 12 km. i timen.

Paa steder, hvor utsigten ikke er fri, i svinger, under sterk trafik samt utover sterke stigninger, skal hastigheten reduceres. I mørke og taake maa der likeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres. Desuten skal da alle lygter være tændt.

Under almindelige veirforhold skal lygterne tændes i skumringen.

§ 58. Politiet skal naarsomhelst ha adgang til at kontrollere kjørehastigheten.

§ 59. Under kjørselen maa føreren ikke overlate styringen til nogen anden, som ikke har førercertifikat, og heller ikke forlate vognen under stansning, medmindre han har tat alle fornødne forføininger til forebyggelse av eksplosion, ubetimelig igangssettelse o. l. Det er likeledes forbudt at la den paa vognen virkende motor arbeide, naar føreren forlater vognen.

§ 60. Forsaavidt motorvogner tillates anvendt til vognmandstrafik fra holdeplads inden byen, er de til enhver tid

2 febr. gjældende regler for vognmandstrafikken anvendelige, saafremt noget motsat ikke er bestemt.

§ 61. Indtræffer nogen ulykke, skal melding derom straks avgives til politiet, og maa der snarest mulig sørges for, at færdselen ikke hindres.

§ 62. De i dette kapitel fastsatte bestemmelser for kjørsel og ridning finder tilsvarende anvendelse paa motorvogn og motorcykler, forsaavidt noget andet ikke er bestemt.

5te kapitel.

Om førsel av hester og andre kreaturer samt om hunder.

§ 63. Det er forbudt at la hester gaa løse og at la andre kreaturer gaa uten bevogtning paa byens offentlige gater.

§ 64. Ingen maa paa offentlig gate ride med mer end en haandhest eller føre mer end en hest ved siden av eller efter vogn eller andet kjøretøi.

Heller ikke maa nogen lede eller kjøre fler end to løse eller fraspændte hester ad gangen.

§ 65. Enhver hest, som rides, kjøres eller ledes fraspændt paa offentlig gate, skal være forsynt med bissel eller hodelag.

§ 66. Naar kjør, hester, faar, gjeter eller svin drives i flokker eller enkeltvis paa offentlig gate, maa dette kun ske under tilbørlig opsyn. Okser maa ikke drives, men skal ledes enkeltvis av voksne mandspersoner og i forsvarlig grime eller taug. Dog kan det av politiet tillates, at okser blandt andet driftfæ drives i flokker, men kun ad bestemte veier eller gater.

Det maa nøie paasees, at kreaturer og hester ikke under ledningen eller drivningen kommer utenfor kjørebanelen.

Det er forbudt at føre kreaturer bundet til et med hest forspændt kjøretøi.

§ 67. Naar hunder viser sig biske eller glubske eller har den vane at forulempe mennesker eller hester ved at gjø ad dem eller fare imot dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder forsvarlig bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv. Det samme gjælder om hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller race finder at kunne være farlige.

§ 68. Tisper maa i løpetiden holdes inde.

Fra kl. 11 aften til kl. 5 morgen er det forbudt at la hunder løpe ute, naar de ikke ledsager nogen.

Overtrædes foranstaaende bestemmelser, kan politiet foranstalte hunden optat og i offentlig blad fremlyse den, samt hvis ingen eier inden 6 døgn indløser den, la den sælge eller dræpe. For hundens opbringelse erlægges av eieren, saafremt denne kan utfindes, 80 øre og for dens føde og bevogtning 40

øre daglig, for hvilke utgifter saavel som for omkostninger ved kundgjørelsen erstatning skal erlægges, forinden hunden tilbakeleveres. Kan hundens eier eller besidder ikke utfindes, blir samtlige omkostninger at utrede av bykassen. 2 febr.

6te kapitel.

Om fredning av offentlige indretninger m. v.

§ 69. Det er forbudt at flytte de til offentlig nytte eller pryð bestemte indretninger eller gjenstande, saasom statuer, springvand, vandposter, bænker, indhegninger eller lignende.

Ingen uvedkommende maa klatre op ad lygtepæler, stolper for elektriske ledningstraader eller lignende indretninger, kaste efter de dertil hørende traader eller forøvrig beskadige dertil hørende indretninger.

§ 70. Ingen uvedkommende maa tænde eller slukke de paa offentlig gate anbragte lygter eller befatte sig med de offentlige brandsignalapparater uten for at signalisere ildebrand.

§ 71. Ingen maa i de offentlige anlæg henlægge eller kaste fra sig papir eller lignende eller gaa eller ta sæte utenfor veiene paa de oparbeidede eller tilsaaede græsplæner.

§ 72. Ingen maa sitte paa, bestige eller stige over de ved offentlig gate eller om offentlig anlæg anbragte hegn.

§ 73. Paa kirkegaarder maa ingen lek eller anden med hensyn til stedet upassende opførsel finde sted.

Ingen maa trænge derind til de tider, da indgangen holdes lukket, eller der gaa utenfor de avstukne ganger eller stige over indhegningen. Mindre barn maa ikke komme paa kirkegaard uten under behørig opsig; hunder maa ikke medtages.

7de kapitel.

Om opslag av bekjendtgjørelser og skilter.

§ 74. Bekjendtgjørelser angaaende teaterforestillinger, konserter, forevisninger og offentlige forlystelser, til hvilken vedkommendes tilladelse haves, eller andre bekjendtgjørelser er det forbudt at opslaa paa andre steder end paa annoncesøiler eller lignende indretninger for saadant oiemed. Et eksemplar av bekjendtgjørelsen skal samtidig med opslaget tilstilles politiet. Dog undtages derfra opslag paa en eiendom om, hvad der vedkommer de deri boende personers næringsvei, bopælförändringer og andre henvisninger, der knytter sig til opholdsstedet eller angaar eiendommen.

§ 75. Skilter eller gjenstande, der benyttes til eller tjener som skilt, maa ikke gives et større fremspring utenfor gatelinjen end 20 cm. og skal være forsvarlig fastgjort. Dog kan politiet tillate et fremspring av indtil 50 cm., hvis høideforholdene

2 febr. gjør dette forsvarlig. For gjenstande, som paa grund av sin beskaffenhet eller tyngde ikke er egnet til at utstilles i skap, kan politiet tilstede undtagelse, naar gjenstandenes utstillelse ikke medfører fare eller ulemper for færdselen.

8de kapitel.

Om torvhandel og benyttelse av torvene.

§ 76. Magistrat og formandskap har, efterat politiets erklæring er indhentet, til enhver tid at bestemme, hvilke av byens offentlige pladser kan benyttes til torvhandel, og hvilken handel paa hvert enkelt sted maa drives.

Ingen maa overtræde den saaledes trufne ordning med at drive torvhandel med andre varer, til andre tider eller paa andre steder end tillatt.

Efter ankomsten til torvet skal hestene uopholdelig fraspændes kjøretøiene og føres bort fra torvet.

§ 77. De, som indfinder sig paa torvene for at falbyde varer, skal ordne sine utsalg paa den maate, som av politiet anvises dem, og i det hele iagttå de av politiet til ordens overholdelse givne forskrifter.

Den, som skjønt paamindet ikke etterkommer de givne forskrifter, kan av politiet bortvises fra torvet.

§ 78. Torvhandlere maa ikke paa torvet henkaste bedærvede varer eller andet avfald.

§ 79. Ingen maa lægge hindringer iveien for den frie adgang til utsalgsplassene eller paa anden maate forstyrre handelen.

§ 80. Ingen sælger maa med sine varer ta ophold paa torvet tidligere end 1 time før den til handelen bestemte tid.

Ved torvtidens utløp skal alle varer, saavelsom vogner, bord, kurver eller deslike, som er benyttet ved handelen, straks fjernes fra torvet.

§ 81. Torvhandelen foregaar alle søgnedage fra 8 morgen til 2 eftermiddag. Lørdage og andre dage før helligdage fra 8 morgen til 8 eftm. Magistrat og formandskap har ret at utvide tiden for de enkelte dage.

§ 82. Adgang til at benytte torvene tilstedes:

a) uten avgift:

Utenbys personer til salg av fra landet indbragte skog- eller haveprodukter, vilde urter og bær eller andre derfra indbragte varer, som er frembringelser av husflid, jakt, fiskeri eller landbonæring, samt

byens indvaanere til salg av egne husdyr eller deres avkastning, frembringelse av egen husflid eller av egne eiendomme, utbytte av egen jakt eller eget fiskeri, fisk, som de selv

har røket, saltet eller lutet, brændeved samt vilde urter og bær, 2 febr. som de selv har sanket eller latt sanke.

Vedkommende kan sælge selv, ved sine folk eller en for leiligheten benyttet fuldmægtig.

Torvsøkende, som ikke paa en dag faar solgt sine varer, kan fremdeles uten avgift benytte torvet til sine salg paa de følgende dage, dog ikke over 4 dage i det hele.

b) mot avgift efter kapitel 14.

Kjøthandlere, fiskehandlere og andre, som anvises plads av politiet og av dette erholder politibevilling.

§ 83. De, som til utøvelse av sin bedrift anvises fast plads for længere tid paa byens torv, er pliktig til at rette sig efter de av politiet givne bestemmelser saavel i henseende til hvilke tider av døgnet, trafikken kan drives, som iøvrig til overholdelse av den fornødne orden.

9de kapitel.

Om offentlige bevertningssteder.

§ 84. Enhver, som driver restauration, konditori eller anden offentlig bevertning med spise- eller drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Politiet kan forbyde enhver, der driver offentlig bevertning med spise- eller drikkevarer, at benytte anden kvindelig medhjelp til opvartning av gjester i bevertningslokalerne, end sin hustru og voksne barn.

§ 85. Offentlige bevertningssteder og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 10 aften før søn- og helligdag til kl. 5 efterm. paa disse dage, og ellers fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning finde sted og ingen gjester indlates eller opholde sig paa lignende steder.

Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for bevertning av reisende og spisegjester i hoteller, gjestgivergaarder og spisekvarterer i den nævnte tid av døgnet.

Det skal være overlatt politiet saavel ved enkelte leiligheter at gi speciel tilladelse til at lukke senere og aapne tidligere, som at meddele lignende almindelig tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise eller andet end sterke drikke skjønnes at være hovedsaken, og hvor tilladelsen ikke antages at ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfælde, hvor det finder, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, paaby lukning kl. 9 aften.

Politiet kan derhos paaby lukning kl. 9 hver aften av offentlige steder, hvor der findes nogen til forlystelse anbragt indret-

2 febr. ning, f. eks. skytebane, keglebane eller lignende, hvis benyttelse foruroliger naboer og omboende.

Saadan av politiet meddelt tilladelse, som i denne § nævnt kan til enhver tid og uten opsigelse eller varsel tilbakekaldes.

Ved forskriftene i denne § gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjænkning av brændevin, øl, vin og cider gjældende bestemmelser.

§ 86. Til enhver bygning, hvor der findes restauration eller anden offentlig bevertning, skal eieren, naar helseraadet finder det fornødent, til avbenyttelse for dem, som søker bevertningsstedet, anbringe et lukket pissoir i port eller gaardsrum efter politiets nærmere anordning. Er der ikke anledning til at faa pissoiret indrettet paa noget av de nævnte steder, og der anvises plads for samme paa offentlig gate eller grund, er eieren likefuldt forpligtet til at anbringe det.

Eieren er pliktig til at besørge pissoiret forsvarlig renholdt, om fornødent ved stadig overrisling.

10de kapitel.

Om orden ved offentlige forestillinger og andre præstationer samt om avgift til bykassen av visse offentlige forestillinger.

§ 87. Tilladelse til at gi konserter og dramatiske forestillinger, saasom skuespil, operaer, baletter, pantomimer, op-læsninger og lignende samt forevise kunster, dyr, seværdigheter, billeder, holde karusel, cirkus, idrætsopvisninger o. lign. meddeles av politiet.

Tilladelsen knyttes til en bestemt person, som optræder som ansvarlig.

§ 88. Til bykassen erlægges forskudsvis for de i foregaaende § nævnte forestillinger m. v. følgende avgifter:

- a. For dramatiske forestillinger, deriblandt ogsaa varietéer kr. 2,00 til kr. 25,000 pr. forestilling efter politiets bestemmelse.
- b. For kinematografer 100—1000 kr. pr. md.
Gives forestillinger kun enkelte dage 5—50 kr. pr. dag.
- c. For kunstberidning, kapløp, magiske, ekvilibristiske eller lignende forestillinger erlægges pr. forestilling kr. 10,00.
- d. For forevisning av menagerier, panoramaer og andre seværdigheter 5 til 50 kr. pr. dag.
- e. For karuseller og lignende for hver dag 5—50 kr.

Avgiften blir at betale paa politikammeret forestillingsdagens formiddag. Beslutter vedkommende sig til at indstille forestillingen eller forevisningen, kan han ikke av denne grund fordre sig den erlagte avgift tilbakebetalt.

I særskilte tilfælde kan politiet frit for erlæggelse av 2 febr. avgift.

§ 89. Enhver, hvem tilladelse til at gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige præstationer er meddelt, skal efterkomme de regler, som politiet maatte foreskrive til ordens overholdelse.

§ 90. Enhver, som vil gi nogen av de foran omhandlede forestillinger, forevisninger o. s. v. har at sørge for passende lokale eller plads, som før forestillingens avholdelse maa godkjendes av politiet, likesom dette ogsaa fastsætter det største antal personer, som paa en gang kan indtages paa de forskjellige pladser i lokalet. Politiet kan forlange, at vedkommende erhverver stadsingeniørens attest for lokalets forsvarlighed i enhver henseende, den belysning, som i samme blir at anvende, maaten, hvorpaa den blir at placere, antallet av utganger m. v., for hvilken attest vedkommende betaler kr. 5,00 til bykassen.

§ 91. Til politi- og brandofficianter anvises passende pladser i saadant antal som henholdsvis politiet og brandinspektøren finder fornødent.

§ 92. Ved offentlige forestillinger eller forlystelser skal de besøkende iagttas sømmelighet og orden og maa ikke ved støien, banken, vedholdende bifald eller mishagsytringer eller paa anden maate hindre eller avbryte forestillingen eller forlystelsen eller forstyrre andre i nydelsen derav. Lydelige meningsytringer under eller ved slutningen av offentlige forestillinger maa ikke vedvare, efterat et 3 ganger gjentat signal er git til deres ophør.

§ 93. Naar tilladelse er git nogen til at gaa omkring og opføre musik, forevise kunster eller severdigheter eller andet, maa saadant dog ikke uten særskilt tilladelse ske paa offentlig gate.

Likesom det er en selvfølge, at enhver eier eller leier av eiendommen kan forbyde saadanne personer sammesteds at utføre de nævnte præstationer m. v., saaledes skal ogsaa i tilfælde av sygdom eller anden gyldig grund enhver beboer i nærheten være berettiget til at forlange, at den, som utfører musik eller støiende præstationer av nævnte art, fjerner sig i tilbørlig avstand.

§ 94. Ingen maa holde offentlig dans eller maskerade uten politiets tilladelse.

11te kapitel.

Om den offentlige renlighet.

§ 95. Enhver, der eier grund eller bygning mot gate eller pladser som vedlikeholdes av kommunen, er pliktig til at besørge gatefeiningen med hvad dertil hører utenfor sin eiendom

2 febr. i gaterne indtil midten av kjørebanen og paa torv eller plads indtil 6,5 meters avstand fra sin grund.

Til gatefeining hører ogsaa rengjøring av fortaaget og rendestenen samt bortskaffelse av det paa gaten, i rendestenen, og paa fortaaget voksende græs.

Renholdelse og oprensning av gater og veier, som ikke er overtat til vedlikeholdelse av kommunen, paahviler eierne av de tilstøtende grunde.

§ 96. Feining foretages hver lørdag og ellers, naar særegne omstændigheter gjør det nødvendig, efter særlig paalæg av politiet.

Det sammenfeiede maa ikke kastes i kjørebanen, men skal bortføres umiddelbart efter tilendebragt feining. Feiningen maa være sluttet og bortførelsen foretat i sommermaanedene inden kl. 10 aften og i den øvrige tid av aaret inden mørket falder paa.

I tørt veir uten frost oversprøites fortaag og gate saa tilstrækkelig med vand, at feiningen ikke foraarsaker støv.

Med hensyn til kloakslukene maa det paasees, at der ikke ved feiningen tilføres dem faste urenligheter eller om vinteren fast sne eller is, og at ristene holdes aapne, saa at vandet fra rendestenen har frit avløp. Gater og veier, hvis vedlikeholdelse ikke er overtat av kommunen, skal med tilhørende fortaag, rendesten og grøfter av eierne av de tilstøtende grunde renholdes og opprenses saa ofte, de fra politiet derom erholder tilsigelse.

§ 97. Naar hus- eller grundeier har anbragt dæksler over rendestenen ved offentlig gate, skal han sørge for deres vedlikehold og paase, at de slutter nøie og ligger fast, og dersom de i tilfælde av regn, tøveir eller anden aarsak er til hinder for vandets frie løp, skal han foranstalte dem avtat og igjen paalagt, saasnant det kan ske uten at hindre vandløpet.

Private kloakledninger og avløpsrender samt deres slamkister eller rensekummer skal opprenses og ettersees mindst 1 gang aarlig nemlig før 1 mai og ellers, saa ofte det fornødiges for at holde avløpet frit.

§ 98. Naar sne er faldt, skal den, hvem gatefeiningen paahviler ryddiggjøre fortaag og rendesten. Likeledes har den gatefeiningspligtige at bortføre svull av fortaag og rendesten, naar saadant av politiet paabydes, samt ved indtrædende tøveir at holde rendestener og deslike avløp ophugget.

Den feiningspligtige har tillike at bortskaffe sne fra hus-tak, som vender mot offentlig passage, naar saadant av politiet paabydes.

§ 99. Naar om vinteren glat føre indtræffer, paaligger det eier av grund, som støter til gate, vei eller plads, at la fortaaget utenfor samme bestrø med sand.

§ 100. Sne og is maa ikke fra gaardsplads, tomt eller 2 febr. have kastes ut paa offentlig gate eller henbringes andensteds end til de dertil anviste steder.

§ 101. Feieskarn, avfald fra hus eller anden urenlighet maa ikke kastes paa offentlig gate, i havnen, i elver og bækker, paa byens grund, heller ikke i vaskerender eller andensteds, hvorfra disse gjenstande kan flyte ut i gate, rendesten eller andet offentlig avløp. Saadanne ting maa heller ikke av nogen uvedkommende henkastes i offentlige eller private porter eller gaarder, paa hvilke steder uvedkommende heller ikke maa late sit vand, undtagen i pissoir.

Grus og anden fyld maa ikke henlægges paa andre end de dertil anviste steder.

Ved de offentlige vandposter maa ikke kjøretøier eller deslike vaskes eller skylles. Vand maa ikke utledes eller utskylles over offentlig gate, men kun gjennom de dertil bestemte avløp.

§ 102. Politiet kan i sygdomstilfælde meddele tilladelse til midlertidig at belægge med halm en saa stor strækning av offentlig gate, som efter omstændighetene ansees fornøden. Belægningen skal fornyes eller borttages, saasnt det av politiet forlanges.

§ 103. Vogner og slæder, som brukes til kjørsel av gateskarn, avfald fra hus og fabrikker eller anden urenlighet, jord, sand, stenkul, kalk, kalkgrus og lignende skal være tette, saaledes at intet spildes under kjørselen.

Ved kjørsel av ulasket kalk skal vognen derhos være forsynt med lok eller andet forsvarlig dække.

Under transport av kalk maa vognen, saavel læsset som tom, alene kjøres i skridt.

12te kapitel.

Om lukningstid for utsalgssteder.

§ 104. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregaar, skal med de nedenfor angivne undtagelser holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 7^{1/2} morgen.

Fredag og lørdag samt sidste hverdag før helligdage er det dog tillatt at holde oppe til kl. 9 aften. Likeledes de sidste 8 hverdage før julaften samt mandag og tirsdag i paaskeuken.

For julaftens vedkommende henvises til lov av 14 juli 1897. Søn- og helligdage skal utsalgssteder holdes lukket hele dagen og 17 mai fra kl. 1 middag.

§ 105. Forbudet i foregaaende § skal ikke være til hinder for, at kunder, som er kommet ind før lukningstiden, ekspederes.

2 febr.

§ 106. Nærværende kapitel finder ikke anvendelse paa apotekere, bakere, konditorer, melkehandlere, kjøthandlere, fiskehandlere, frugt- og grønthandlere, samtlige dog kun, forsaavidt de ikke driver anden kjøbmandshandel. Forsaavidt angaar søn- og helligdage kommer for de i nærværende § nævnte næringsdrivende den almindelige helligdagslovgivnings bestemmelser til anvendelse.

13de kapitel.

Om pantlaanervirksomhet og skraphandel.

§ 107. Bevilling til at drive pantlaanervirksomhet med utlaan under 80 kroner gives av politiet.

Bestemmelserne i denne § gjelder ogsaa de, som søker erhverv ved kjøp av løsøre mot gjeløsningsret, naar kjøpesummen ikke overstiger kr. 80,00.

§ 108. Den i foregaaende § nævnte bevilling gives kun for et aar ad gangen, og den gjelder kun for kalenderaaret.

Bevillingen kan ikke overdrages.

§ 109. De i § 107 nævnte næringsdrivende er forpligtet til at føre en paginert og av politiet autorisert protokoll, som til enhver tid er tilgjengelig for politiet. I denne protokoll indføres samtlige laan og kjøpslutninger i tidsfølge under angivelse av datum, laantagerens eller sælgerens fulde navn og bopæl, laanets eller kjøpesummens størrelse, pantsættelsens eller handelens gjenstand, de betingede renter og laanets forfaldstid.

§ 110. Enhver, som agter at drive handel med brukte eller kasserte gjenstande, skal erverve politiets tilladelse. Tilladelsen gjelder kalenderaaret, gives for et aar ad gangen og kan tilbakekalles, naar disse regler overtrædes.

For saadan tilladelse betales en aarlig avgift til bykassen stor 25 kr., hvilken betales forskudvis.

§ 111. Handelen maa kun drives paa steder og i rum, som godkjendes av politiet og maa til enhver tid være undergit politiets kontrol. De indkjøpte gjenstande maa ikke opbevares utenfor disse steder eller rum. Handelen skal tilkjendegives med tydelig og av politiet godkjendt skilt.

Handelen er underkastet bestemmelserne i 12te kapitel.

§ 112. De indkjøpte gjenstande maa ikke avhændes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 8 dage, efterat de er kommet i den handlendes besiddelse. Hver gjenstand maa forsynes med merkelap og nummer.

§ 113. Den handlende skal føre en av politiet godkjendt

fortegnelse over indkjøbte gjenstande. I denne blir at anføre gjenstandens nummer, angivelse eller betegnelse av gjenstanden, dagen for mottagelsen, den persons navn, stilling og adresse, av hvem gjenstanden er kjøpt eller mottat, dagen for salget, samt den persons navn og adresse, til hvem den er avhændet.

Denne protokol er politiet berettiget til naarsomhelst at forlange sig forelagt.

§ 114. De handlende maa ikke kjøpe eller motta brukte eller kasserte gjenstande av personer, som skjønnes at være under 18 aar, samt av ukjendte personer, som ikke paa betryggende maate kan legitimere sig.

§ 115. Fra reglerne i §§ 112 og 113 kan politiet i særskilte tilfælde meddele fritagelse.

§ 116. Et eksemplar av disse regler skal opslaaes paa forretningsstedet hos vedkommende handlende.

14de kapitel.

Angaaende avgifter av visse næringer.

§ 117.

1. De som søker erhverv ved utlaan paa 80 kr. og derunder mot haandfaat pant eller ved kjøp av rørlig gods med gjenløsningsret, forsaavidt kjøpesummen ikke overstiger den anførte grænse, erlægger aarlig kr. 200.
2. De, som holder offentlig dans, erlægger forskudsvis:
 - a. for hvert almindelig ball efter politimesterens bestemmelse fra kr. 10 til 25.
 - b. for hvert kostymeball eller maskerade kr. 30 til 100.
3. De, hvem der til utøvelse av deres bedrift efter politibevilling anvises plads paa byens torv og offentlige pladser, erlægger:
 - a. slagtere og andre kjøthandlere aarlig kr. 60.
 - b. smør-, ost- og andre fetevarehandlere
 1. For indtil 14 dage kr. 2,00,
 2. maanedlig kr. 5,00,
 3. aarlig kr. 50,00,
 - c. handlende med levende eller slagtede fjærkræ, poteter, vildt, grønnsaker, frugt, bær og blomster aarlig kr. 24,00,
 - d. opkjøpere, som driver handel med fisk, aarlig kr. 60,00,
 - e. opkjøpere, som driver handel med levende hornkvæg, hester, faar, gjeter, svin etc., aarlig kr. 60,00,
 - f. vognmænd til befordring av personer, for hvert kjøretøi aarlig kr. 12,00.
 - g. arbeidsvognmænd for hvert kjøretøi aarlig kr. 6,00.

Erholder noget av de i denne § omhandlede næringsdrivende, for hvem avgiften er bestemt aarlig, bevilling meddelt i

2 febr. aarets løp, beregnes avgiften for det hele aar, hvis bevillingen utstedes før 1 juli, men kun for det halve aar, hvis den utfærdiges senere.

Politiet er — enten paa grund av vedkommendes fattigdom, eller fordi det efter omstændighetene ansees ønskelig — berettiget til at indrømme de foran under 3 nævnte næringsdrivende avgiftsfri plads.

§ 118. Den bevilling, som de i foregaaende § omhandlede næringsdrivende skal erhverve av politiet, meddeles ikke for længere tid end 1 aar ad gangen, men kan for saadant tidsrum ogsaa fornyes ved paategning.

Den skal derhos indeholde, at politiet, naar det finder, at bevillingen misbrukes, straks kan tilbakekalde den, samt at den i intet tilfælde kan overføres paa nogen anden.

§ 119. Avgiftene erlægges forskudsvis, de aarlige i 4 terminer, hver gang med $\frac{1}{4}$, den ene fjerdepart ved bevillingens utfærdigelse, de næste ved hvert kvartals begyndelse. Hvis avgiften ikke i rette tid erlægges, bortfalder bevillingen, uten at vedkommende fritages for avgiftens erlæggelse. Næringsophør formedelst dødsfald, bevillingens forbrytelse eller andre grunde bevirker ingen tilbakebetaling av eller fritagelse for den løpende termin.

15de kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 120. Politiet kan med samtykke av magistrat og formandskap bestemme, være sig for det hele byterritorium eller kun for enkelte tettere bebyggede dele av samme, at saadan bedrift, som ved den støy, den foraarsaker, er egnet til i høi grad at forulempe de omboende, saasom kjelklunkning, visse slags bødkerarbeide og deslike, ikke maa øves i tiden fra kl. 10 aften til kl. 6 morgen.

Paa indre havn og Hjellevandet maa sirene ikke benyttes, likesom dampskibe dersteds i tiden fra 12 nat til kl. 6 morgen ikke maa benytte damppipe i seilassen uvedkommende øiemed.

§ 121. Det skal være politiet overlatt at paalægge personer, som paa jernbanestation, offentlig gate eller brygge søker erhverv ved i en eller anden henseende at tilbyde publikum sin tjeneste, at forsyne sig med skilt eller andet merke til tegn paa, at de dertil av politiet er godkjendt, og med den følge, at personer, som uten berettigelse benytter saadant merke, derved forfalder til straf for overtrædelse av denne vedtægt.

Politiet har at utfærdige de nærmere bestemmelser og regler, som findes fornødne til ordning av den i denne § nævnte

bedrift, dog med den indskrænkning, at de nødvendige takster 2 febr. fastsættes av magistrat og formandskap.

Overtrædelse av de i medhold herav trufne bestemmelser ansees som overtrædelse av denne vedtægt.

§ 122. Hus- og grundeiere er personlig ansvarlige for opfyldelsen av alle dem som saadanne ifølge disse vedtægter paahvilende pligter og skal ikke kunne undskylde sig med forsømmelse fra sine folks eller leieres side.

Saafernt imidlertid vedkommende hus- eller grundeier har beskikket en i byen bosat og av politiet godkjendt mand, som i alle eller enkelte eiendommen vedkommende av disse vedtægters bestemmelser opstaaende forhold kan træde i eierens sted overfor politiet og det offentlige, og som dertil har erklært sig villig, gaar ansvaret over paa denne.

Skulde den mand, som av politiet er godkjendt, gjentagne ganger gjøre sig skyldig i forsømmelse, kan politiet bestemme, at ansvaret atter gaar over paa eieren.

§ 123. Naar nogen undlater, hvad der ifølge disse vedtægter paahviler ham, kan politiet foranstalte det utført eller træffe fornøden foranstaltning til at forhindre, at forsømmelsen avstedkommer skade.

Omkostningene herved blir, likesom de omkostninger, som foranlediges ved foranstaltninger, som av politiet træffes for at forhindre forberedte eller stanse endnu ikke fuldførte handlinger, som ved vedtægtene er forbudt eller for at rydde av veien ulemper, som er foranlediget ved brud paa disse vedtægter, at utrede av den skyldige.

§ 124. Alle i denne vedtægt omhandlede bevillinger og tilladelser kan naarsomhelst av politiet tilbakekaldes, naar dette finder at der begaaes misbruk.

§ 125. Overtrædelse av nærværende vedtægts bestemmelser samt av de i henhold til samme givne forbud straffes efter straffelovens § 339² med bøter fra 1 til 5000 kroner, forsaavidt strengere straffebud ikke kommer til anvendelse.

Bøterne tilfalder statskassen.

§ 126. Bestemmelserne i § 28 træder i kraft 6 mdr. efter vedtægtenes bekjendtgjørelse i »Norsk Lovtidende«. De øvrige bestemmelser træder i kraft 3 mdr., efter at de har opnaadd kongelig approbation. Fra samme tid ophæves de nu gjældende politivedtægter samt forskrifter for andre i denne vedtægt omhandlede forhold.

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Rakkestads herred, Smaalenenes amt, under 8 december 1911 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Salg av tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar er forbudt.

§ 2. Det er likeledes forbudt at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar samt at overlate saadant barn tobak som gave eller i laan eller bytte eller mot vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

§ 3. Politiets tjenestemænd kan skride ind mot barn, som nyder tobak paa landevei eller andet offentlig sted og frata dem den tobak, pipe eller andet redskap, hvorav barnet for tilfældet benytter sig, samt indberette den foretagne indskriden til forældre og vedkommende lærer.

§ 4. Indbefattet i nærværende vedtægter er salg fra automat.

§ 5. Overtrædelse av disse vedtægter straffes efter loven.

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av bystyret for Arendal under 19 januar 1912 fattede beslutning til vedtægt for byen angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Salg av tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar er forbudt, uanset om tobakken angives kjøpt til barnets egen eller andres bruk.

Dog kan barn under 15 aar, der medbringer undertegnet og datert rekvisitionsseddel fra barnets forældre eller foresatte og lydende paa bestemt kvantum, erholde den saaledes rekvierte tobak.

§ 2. Det er likeledes forbudt at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar samt at overlate saadant barn tobak som gave eller i laan eller bytte eller mot vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

§ 3. Politiet kan frata barn under 15 aar, som bruker tobak i hvilkensomhelst form paa gate, havnen eller andet of-

fentlig sted, den tobak, pipe, mundstykke og lignende, hvorav 2 febr. barnet er i besiddelse.

Disse gjenstande blir at overlevere barnets foresatte, der samtidig gives meddelelse om det forefaldne.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes efter straffelovens § 339².

Kongelig resolution

2 febr.

av 2 februar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av. 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Leka herred i Nordre Trondhjems amt under 11 januar 1912 fattede beslutning om forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden Sklinna og Horta fiskevær, dog med nogen forandringer.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Vandinntak for koke- og drikkekar maa ikke forurenses.

§ 2. Fiskeavfald og andet søppel bringes straks paa sjøen; ønskes saadant opbevaret, maa det kun henlægges paa steder, som anvises av opsynet.

§ 3. Guano, som ved stank virker generende, kan av opsynet paabydes fjernet eller tilintetgjort. De av fiskerilægen og opsynet paabudte rengjøringer i og utenfor rorboder og hus paa land maa straks etterkommes. Ansvarer herfor paahviler de i boden eller huset værende hovedsmænd eller husverter.

§ 4.

- A. Rorboder maa kun staa paa vel drænert grund, helst fjeldgrund, med frit avløp til sjøen.
- B. Beboelsesrum skal være tèt, tilstrækkelig lyst og ha mindst et slagvindu med forsvarlige hængsler og krokar, desuten trækpipe eller takvindu, som kan aapnes, samt bestemt avdelte sengesteder.
- C. Hver beboer i rorbod eller losjirum skal ha mindst $1\frac{1}{2}m^2$ gulvflate i arbeidsrummet og mindst $4m^3$ lufrum nat som dag. Hvor forholdene absolut kræver det, kan opsynet gjøre undtagelser herfra i hvert enkelt tilfælde.
- D. Høiest tillatte antal beboere skal tydelig males paa døren til hver rorbod.
- E. De under § 4 A—D nævnte fordringer gjælder alle rorboder og losjirum og skal være tilfredsstillt senest 1 aar efter disse forskrifters approbation.
- F. Ved nybygning av rorboder skal anmeldelse forinden ske til ordføreren i Leka helseraad, og foruten det ovennævnte

2 febr.

skal ogsaa iagttages, at rorboder kun indredes med arbejdsrum i 1ste etage, og at hvert rum beregnes i det høieste for 12 mand, samt at hvert rum har egen indgang og tilstrækkelig stor sjaa.

§ 5. Rorboder, losjihus og flytende lossemønter, som ikke er i forsvarlig stand, kan efter fiskerilægens eller formanden i Leka helseraads paabud av opsynet forbydes utleiet eller paabydes rømmet.

§ 6. Til hver rorbod eller losjihus skal være privet med adgang for rorbodens eller husets belæg. Beholdere skal tømmes og ekskrementer fjernes ved hvert fiskes slut, eller naar det av fiskerilægen eller opsynet paabydes.

§ 7. I havnen maa ikke utkastes grakse, lever eller andet flytende afvold, som igjen kan lægges op paa land og utbrede stank.

§ 8. Overtrædelse av disse forskrifter straffes med bøter eller med fængsel. Forelæg utfærdiges av opsynet, og paatale sker av det offentlige.

§ 9. Disse forskrifter træder i kraft straks, hvor ikke anderledes er bestemt i selve vedtægtene.

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

Den av Tromsø kommunestyre i møte den 14 november f. a. fattede beslutning om forandring av § 2 i den ved kongelig resolution av 1 april 1910, jfr. kongelig resolution av 21 juli 1911, approberte lukningsvedtægt for utsalgssteder i Tromsø stadfæstes som gjældende indtil videre.

Beslutningen træder i kraft 14 dage efter at den har erholdt kongelig stadfæstelse.

Efter den approberte beslutning skal vedtægtens § 2 lyde saaledes:

»Aviskiosker, melkehandlere, cigar- og tobakshandlere har i den tid, da lukning forøvrig skal finde sted kl. 8 aften, ret til at ha aapent til kl. 10 aften, dog kun forsaavidt de ikke driver anden handel.«

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

I medhold av § 5 i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896,

meddeles approbation paa de av herredsstyret for Ømarks herred, Smaalenenes amt, i møte den 10 november 1911 besluttede skogbrandsregler for herredet, dog med en enkelt forandring.

De approberte regler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i 7 roder, nemlig:

Rode nr. 1. bestaaende av følgende gaarder: Kolbjørnsviken, Fossebækken, Damholtet, Sleviken, Lia, Sambøl, Søgaaard, Westgaard, Iglekjern, Halvorsrud og Aasmundrud.

—»— 2. Aarnæs, Jahren, Lie, Krogstad, Lømmerud og Nysterud.

—»— 3. Braarud, Torp, Bøen, Annonby, Rud, Snæsruud, Holtsrud, Vokelsby, Maarud, Kolstad, Sandtorp og Øiestad.

—»— 4. Gjølssjø, Gjølssjødegaarden, Aaseby, Krosby, Sjøby, Ankerud, Spekkebo, Kasbo, Lømbo, Botner og den del av Sandtorp, som ligger paa østsiden av Gjølssjøen samt Østebo.

—»— 5. Ledeng, Buer, Eng, Sillevik, Rørvik, Torgrimsbo og Kjønnna.

—»— 6. Kirkeby, Fløvik, Stikle, Solerød, Viken, Volen, Herrud, Ytterbøl og Graabøl.

—»— 7. Gunneng, Otteid, Gjøsbo, Botten, Omvik, Grislingaas, Knold, Dypevik og Husborn.

§ 2. For hver brandrode utvælger herredsstyret en brandmester tillikemed 2 assistenter. De er pligtige til at fungere i 3 aar, hvorefter de kan undslaa sig for valg i likesaa lang tid. — Viser de sig forsømmelige og uduelige i sin gjerning, kan de naarsomhelst av herredsstyret avskediges.

§ 3. Det paaligger brandmesterne og assistenter at holde øie med, at bestemmelserne i lov av 14 juli 1893 med tillægslov av 27 juli 1896 om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. ikke overtrædes, og har de, saasnaert de blir vidende om, at skogbrand er utbrutt, paa hensigtsmæssigste maate snaest mulig at indkalde det fornødne mandskap og uopholdelig at begi sig til brandstedet for at lede slukningsarbeidet. Er det nødvendig, har brandmesteren tillike at underrette de nærmeste brandmestre for at faa tilkaldt mandskap ogsaa fra andre roder. I den hensigt vil enhver brandmester erholde fra herredsstyret en fortegnelse over samtlige brandmestre og assistenter inden herredet.

Overtrædelse av nærværende regler har brandmestrene at anmelde for paatalemyndigheten.

§ 4 Naar flere brandmestre er tilstede, fører den av dem, i hvis rode branden er opstaat, overledelsen av slukningsarbeidet.

2 febr.

§ 5. Enhver inden herredet bosat, arbeidsfør mand er, forsaavidt han ikke har lovlig forfald, efter tilsigelse forpligtet til at møte ved brandstedet, medhavende forhaandenværende redskap, saasom øks, spade og vandbøtte og har der at utføre det arbeide, som av brandmesteren eller dennes assistent paalægges ham.

§ 6. Mandskaper, som er opbudt til slukning av skogbrand eller til vakthold, maa ikke forlate brandstedet eller opføre med slukningsarbeidet, forinden vedkommende brandmester eller assistent dertil har git tilladelse. Naar ilden er slukket, kan brandmesteren forordne mandskaper efter tur til 24 timers vaktarbeide ad gangen, indtil al fare for ildens opblussen er forbi. Enhver eier av matrikulert jord er pliktig til at fremskaffe mandskap til vakthold i forhold til sin eiendom eller eiendommens matrikelskyld, saaledes at gaarder av

indtil 4	mark skyld skaffer 1 mand.
fra 4 til 8	—«— 2 —
» 8 » 12	—»— 3 —
» 12 » 16	—»— 4 —
» 16 » 22	—»— 5 —
» 22 » 30	—»— 6 —
» 30 » 40	—«— 7 —
» 40 » 50 mark skyld	og derover 8 —

Utenbygdsboende eiere har til vedkommende brandmester at opgi et for denne bekvemt beliggende sted inden herredet, hvor tilsigelse av vedkommende mandskaper kan finde sted. Forinden mandskapet forlater brandstedet, bør lederen av arbeidet søke indhentet, saavidt mulig, opplysning om, hvorledes ilden er opstaat.

§ 7. Grundeierne svarer mandskap i hver rode forholdsvis efter de antal skyldmark, som de har inden roden.

§ 8. Til slukning og begrænsning av skogbrand kan lederen av slukningsarbeidet uten hensyn til innsigelse fra eieren efter omstændighetene la fælde tilstøtende skog, grave diker, nedrive gjærder, optænde motild og forøvrig iverksætte de til ildens slukning fornødne forføyninger, dog bør han forinden der skrides tll alvorligere foranstaltninger av nævnte art, saavidt tid og omstændigheter tillater det, raadslaa med andre brandmestre eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 9. Enhver av herredets beboere, som blir vidende om, at skogbrand er opstaat, opfordres til ufortøvet derom at underrette nærmeste brandmester, eller i tilfælde dennes fravær, den assistent, som træffes først.

§ 10. Umiddelbart efter enhver skogbrand har enhver brandmester, som har deltatt i denne, at avgi til herredsstyret

en indberetning indeholdende oplysninger om ildens opkomst, 2 febr.
dens utbredelse, skadens størrelse, hvorvidt nogen har tilsidesat
de pligter, nærværende regler paalægges, samt om hvad der
forøvrig kan antages at være av interesse.

§ 11. De udgifter, som foranlediges ved heromhandlede
foranstaltninger til forebyggelse og slukning av skogbrand, ut-
lignes i fællesskap med herredets øvrige fællesudgifter.

§ 12. Overtrædelse av disse regler straffes efter den
almindelige borgerlige straffelovs § 339.

§ 13. Disse regler træder i kraft den 1 mars 1912.

Kongelig resolution

2 febr.

av 2 februar.

Det i lov om erhvervelse av skog av 18 september
1909 § 3 nævnte flateindhold 500 ha. nedsættes
i medhold av paragraffens 3dje punktum for Hølandets her-
red, Nordre Trondhjems amt, indtil videre til 100 ha., og
kongelig resolution av 21 juli 1911 om nedsættelse til
250 ha. ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

2 febr.

av 2 februar.

Det i lov om erhvervelse av skog av 18 septem-
ber 1909 § 3 nævnte flateindhold 500 ha. nedsættes
i medhold av paragraffens 3dje punktum for Aasnes herred.
Hedemarkens amt, indtil videre til 100 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

2 febr.

av 2 februar.

Det i lov om erhvervelse av skog av 18 septem-
ber 1909 § 3 nævnte flateindhold 500 ha. nedsættes
i medhold av paragraffens 3dje punktum for Hedalens her-
red, Kristians amt, indtil videre til 100 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

Det i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 § 3 nævnte flateindhold 500 ha. nedsættes i medhold av paragraffens 3dje punktum for Hegre herred, Nordre Trondhjems amt, indtil videre til 100 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

Det i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 § 3 nævnte flateindhold 500 ha. nedsættes i medhold av paragraffens 3dje punktum for Vemundviks herred, Nordre Trondhjems amt, indtil videre til 100 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

2 febr.

Kongelig resolution

av 2 februar.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 §§ 1, 9, 67 og 69, jfr. ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 § 24, bestemmes:

1. At der meddeles stadfæstelse som gjældende indtil videre paa de av brandrepræsentantskapet for Svinør og Aavigs brandkommune i møte den 23 oktober 1911 vedtagne tillægsbestemmelser til brandloven, forsaavidt nævnte sted angaar.
2. At det ved høieste resolution av 24 mai 1894 approberte brandreglement for Svinør og Aavigs brandkommune ophæves.

De stadfæstede tillægsbestemmelser er saalydende:

»A.

Ad § 1. Brandstyret bestaar av 3 av brandrepræsentantskapet for 3 aar valgte medlemmer med 2 varamænd.

Næstformanden er tillike brandkommunens kasserer.

Ad § 9. Brandsynet utføres av en av repræsentantskapet for 3 aar valgt huseier. Der vælges samtidig 1 varamand, der overtar forretningen under den valgte forfald.

Ad § 16 flg. Der ansættes ingen feiermester. Den i brand-

loven paabudte feining utføres av husets eier, eller om huset 2 febr.
er bortleiet, av leieren under brandsynets kontrol.

Ad § 20. Av slukningsapparater i henhold til § 20 maa
brandkommunen stadig ha mindst 5 assurancesprøiter, 2 uldseil
og 1 minimaksapparat i brukbar stand.

Ad § 24. Der ansættes ingen lønnet brandchef. De denne
i brandloven tillagte funktioner utføres av brandstyrets 3dje
medlem. Under hans forfald overtager brandstyrets formand
hans gjøremaal.

Ad § 29. 2det led utgaar.

B.

Lov av 3 mai 1871 om behandling av ildsfarlige gjen-
stande med senere tillægsbestemmelser skal være gjældende for
Svinør og Aavigs brandkommuner. «

Kongelig resolution

2 febr.

av 2 februar.

I henhold til § 38, 2det passus, i lov om havne- og ringe-
væsenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes, at utkastning
av fiskehoder og fiskerygger skal være forbudt paa
havnene Balstad, Mortsund, Ure, Steine og Stamsund
i Buksnes herred, Nordlands amt.

Kongelig resolution

2 febr.

av 2 februar.

I henhold til § 38, 2det passus, i lov om havne- og ringe-
væsenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes, at utkastning
av fiskeavfald skal være forbudt paa den del av An-
denes havn, der ligger indenfor en ret linje fra den
ytterste spids av moloen til Leieskjæret og for-
øvrig begrænses av Nakkespiren.

Midlertidig utgiver: N. F. Leganger.